

Yamaka Vagga

Dhammapada 18

Člověk, který koná dobro, je šťastný nyní i v budoucnosti a ještě šťastnější bude, až se zrodí v blaženém světě.

*18. Idha nandati, pecca nandati
katapuñño, ubhayattha nandati
puññaṃ mē katan ti nandati
bhiyyo nandati suggatiṃ gato*

V tomto světě i na onom světě je potěšen, kdo koná dobro, v obou světech je potěšen při pomyšlení: ‚konal jsem dobro‘, je potěšen a ještě více je potěšen, když dojde do šťastného stavu bytí.

CTNOSTNÉ ČINY PŘINÁŠÍ RADOST

Příběh o Sumanādevī

Při svém pobytu v klášteře Jetavana v Sāvatti Buddha pronesl tyto verše, odkazující je na Sumanādevī, nejmladší dceru Anāthapiṇḍiky.

Každý den, dva tisíce mnichů přijímalo almužnu v Anāthapiṇḍikově domě v Sāvatti a další počet v domě vznešené ženské laické stoupenkyně Visākhy. Anāthapiṇḍika přípravou pověřil svou nejstarší dceru Mahā Subhaddu;

Projevovala mnichům obvyklé pozornosti, poslouchala pravidla a jako výsledek dosáhla plodu obrácení se; později se vdala a odešla bydlet k manželově rodině. Poté pověřil Cullu Subhaddu, která následovala příkladu své starší sestry a dosáhla plodu stezky, později se vdala a odešla bydlet k manželově rodině.

Nakonec pověřil svou nejmladší dceru Sumanu. Sumanā získala plod druhé stezky, ale zůstala svobodná. Anāthapiṇḍika byl právě v jídelně, když obdržel od své dcery zprávu, ihned se k ní vydal a řekl jí „Co to znamená, má drahá dcero Sumano?“ Sumanā mu odpověděla, „Co to říkáte, drahý nejmladší bratře?“ „Mluvíš bláboly, drahá dcero.“ „Nemluvím bláboly, nejmladší bratře.“ „Bojíš se, drahá dcero?“ „Nebojím se, nejmladší bratře.“ Více již neřekla a za okamžik zemřela.

Ačkoli pokladník Anāthapiṇḍika získal plod z obrácení se, nebyl schopen nést žal, který v něm vyvstal. Proto, když provedl smuteční obřad nad dceřiným tělem, šel s pláčem za Buddhou. Buddha mu řekl: „Hospodáři, co je příčinou, že přicházíš za mnou smutný a zarmoucený, se slzami v očích, plačící?“ „Ctihodný pane, má dcera Sumanā zemřela.“ „Dobře, a proč pláčeš? Není snad smrt jistá pro všechny?“ „Já vím, Ctihodný pane. Ale moje dcera byla tak skromná a svědomitá. Co mě nejvíc zarmucuje, je myšlenka, že když zemřela, nebyla plně při smyslech.“

„Co tvá nejmladší dcera říkala, šlechetný pokladníku?“ „Ctihodný pane, já jsem ji oslovil ‚Drahá Sumano‘ a ona mi odpověděla, ‚Co to říkáš, drahý nejmladší bratře?‘ Tak jsem jí řekl, ‚Mluvíš bláboly, drahá dcero.‘ ‚Nemluvím bláboly, nejmladší bratře. ‚Bojíš se, drahá dcero?‘ ‚Nebojím, nejmladší bratře.‘ Více již neřekla a za okamžik zemřela“.

Vznešený řekl Anāthapiṇḍikovi: „Šlechtný pokladníku, tvá dcera nemluvila bláboly.“ „Ale proč tedy mluvila takhle?“ „Pouze proto, že jsi byl její nejmladší bratr. Hospodáři, tvá dcera byla zkušená na stezce a plodu. Zatímco ty jsi dosáhl plodu z obrácení se, tvá dcera již dosáhla stezky a plodu, proto takto mluvila.“ „To bylo důvodem, Ctihodný pane?“ „To byl ten důvod, hospodáři.“

„Kde se nyní znovu zrodila, Ctihodný pane?“ „Ve světě bohů Tusita, hospodáři.“ „Ctihodný pane, zatímco má dcera zůstala zde mezi jejím příbuzenstvem, byla plná radosti, a když z toho důvodu obezřetně odešla, zrodila se v božském světě.“ Buddha mu řekl, „To je přesně tak, hospodáři. Ti co jsou pozorní, laici nebo mniši, radují se jak na tomto tak i na onom světě.“

Překlad bh.Visuddhi